

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123986032/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Han havde nær slaaet igen, da han var sprunget op fra Gyngestolen og havde grebet Faderen i Armen. Jørgen kunde endnu høre sit eget hæse „Tag dig i Agt!“ og han kunde føle paa sine Kæber, at han maatte have skaaret Tænder, da han sagde det. Musklerne stod endnu saa stramt om Munden, syntes han. Han kunde ikke rigtig faa Ansigtet i Orden igen.

Og saa de underlige ravende Skridt, han var faret ud af Værelset med. De havde vist taget sig lidt forfjamskede ud. Og det var det ærgerligste af det alt sammen. For Jørgen vilde have imponeret. Der var ogsaa den Entredør, han fik smækket for voldsomt i. Havde han bare lukket den en betydelig Smule søgere, var der kommet Mandighed over det.

Og nu var han langt ude i Nørre Allé. Gud ved hvordan han var kommet dér?

Han stod lidt stille.

Det var ham umuligt at huske, hvad Vej han var gaaet. Han havde en Fornemmelse af noget indvendigt noget, som gik med Dampkraft og drev paa. Og at han hellere vilde dø end standse det Dampvæsen, var han fuldstændig klar over. Det var allerede galt at staa stille.

Taagen dryppede fra Allémæernes nøgne Grene. Stammerne stod sorte og vaade. Og naar Vinden susede gennem de bladløse Elmetoppe, faldt Taagedryppet som Regn ned over Vejen.

Han maatte videre.

Men hvor hen?

Bare ud, ud i Verden naturligvis. Tage Tjeneste paa en Bondegaard langt borte, slide sig nogle Penge sammen og vende hjem som en stor Mand. Tage Tjeneste. Var der i Grunden andet at gøre? Blive Svinedreng.

Jørgen smøgede Kraven op om Ørene. Taagen var saa raskold. Og saa skød han den Idé fra sig. Det gøs i ham. Den